

Державна бібліотека ім. Н. С. Крушельницької
Ім. М.

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Неділя, 11 січня 1981 року • № 5 (2889) • Ціна 2 коп.

10 січня в Кіровограді
закінчила роботу
XX конференція
Кіровоградської
обласної
партійної організації

XX ОБЛАСНА ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

9—10 січня 1981 року, в Будинку політосвіти обкому Компартії України відбулася XX обласна партійна конференція. На неї прибуло понад 700 делегатів від партійних організацій міст і районів області.

Делегати одностайно обрали почесну президію конференції в складі Політбюро Центрального Комітету КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Делегати обрали робочі органи конференції: президію, мандатну комісію, секретаріат, затвердили порядок денний:

1. Звіт обласного комітету Компартії України.
2. Звіт ревізійної комісії обласної партійної організації.

3. Про проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

4. Вибори:
— обласного комітету Компартії України;
— ревізійної комісії обласної партійної організації;
— делегатів на XXVI з'їзд КПРС;
— делегатів на XXVI з'їзд Компартії України.

Із звітною доповіддю про роботу обласного комітету Компартії України виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобилянчук.

Із звітом про роботу ревізійної комісії обласної партійної організації виступила голова комісії М. П. Бабенко.

В обговоренні доповідей взяли участь перший секретар Кіровоградського міськкому партії В. О. Сокуренько, бригадир тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. Гіталов, перший секретар Олександрійського міськкому партії В. І. М'яснянін, машиніст електровоза Знам'янського локомотивного депо В. М. Орленко, перший секретар Світловодського міськкому партії В. М. Сідун, бригадир формувальників Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка», депутат Верховної Ради СРСР В. І. Гетьманець, перший секретар Новоархангельського райкому партії І. С. Зубець, директор Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів імені XXV з'їзду КПРС В. М. Желтобрюх, перший секретар Онучівського райкому партії В. Д. Іванов, машиніст екскаватора вулканотрізу «Бандурівський» виробничого об'єднання «Олександріяугілля» П. І. Олешко, голова колгоспу імені Леніна Знам'янського району, Герой Соціалістичної Праці В. М. Гуртовий, бригадир муляріз будівельного управління № 2 комбінату «Кіровоградважбуд» А. І. Бабич, секретар парторганізації колгоспу імені Ульянова Дзбровеличківського району Г. Є. Глухих, голова облпресфронт В. П. Івлєв, бурильник Зазалівського графітового комбінату Ю. І. Гупалюк, старший продавець Кіровського райхарчоторгу м. Кіровограда К. В. Битко, ланковий механізованої ланки колгоспу імені Леніна Устинівського району А. П. Горбенко, проєктор Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, голова правління обласної організації товариства «Знання» В. Ю. Комаристов, доярка колгоспу імені Урицького Компаніївського району, депутат Верховної Ради УРСР О. К. Довгопола, військово-службовець А. К. Бабчинський, директор Мелітоскіпської музичної школи П. Я. Бровченко, начальник управління КДБ по Кіровоградській області К. А. Шевчук, перший секретар обкому ЛКСМ України О. О. Скічко, робітник рафінажного цеху цукрозаводу Другого імені Петровського цукрокомбінату (снт Олександрівка) В. Т. Нагорний, голова Ленінського райвиконкому м. Кіровограда Л. І. Фенько.

Конференція заслухала і затвердила доповідь мандатної комісії, з якою виступив голова комісії В. Д. Бабій. Тепло зустрінутий присутніми, на конференції виступив член Політбюро, секретар ЦК Компартії України І. О. Мозговий. Із заключним словом у першому питанні виступив М. М. Кобилянчук. Конференція визнала роботу обкому Компартії України задовільною. В одностайно прийнятій постанові конференції намітила конкретні завдання обласної партійної організації щодо подальшого поліпшення організаційної і політичної роботи по мобілізації трудя-

щих області на гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС, успішне виконання його накреслених.

Конференція затвердила звіт ревізійної комісії обласної партійної організації.

З доповіддю в третьому питанні порядку денного конференції — «Про проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року» — виступив голова виконкому обласної Ради народних депутатів В. І. Желіба.

В обговоренні доповіді по третьому питанню взяли участь перший секретар Долинського райкому партії П. Л. Пидулянов, голова Кіровоградського міськвиконкому К. М. Черевко, директор радгоспу «П'ятихатський» Петрівського району А. Д. Антолюк, перший секретар Вішанського райкому партії І. А. Юрченко, машиніст електровоза Помічянського локомотивного депо А. П. Веселуха, голова Ульянівського райвиконкому Г. Д. Сольська, голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, Герой Соціалістичної Праці Л. І. Шліфер.

В третьому питанні порядку денного конференція прийняла постанову, в якій одностайно схвалено проект ЦК КПРС до XXVI з'їзду КПРС «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Проведено вибори нового складу обкому Компартії України та ревізійної комісії обласної партійної організації, делегатів на XXVI з'їзд КПРС і XXVI з'їзд Компартії України.

Учасники конференції надіслали вітальні листи на адресу ЦК КПРС, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, а також на адресу ЦК Компартії України.

В роботі конференції взяли участь член ЦК КПРС, генерал армії І. Г. Павловський, завідувач відділом машинобудування ЦК Компартії України В. М. Шраменко, міністр будівництва підприємств важкої індустрії УРСР Г. К. Лубсонець, заступник завідувачого відділом оргпартроботи ЦК Компартії України Є. А. Новицький.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

10 січня відбувся пленум обкому Компартії України, обраний XX обласною партійною конференцією.

Пленум розглянув організаційні питання.

Членами бюро обкому обрані В. Д. Бабій, В. К. Дримченко, В. І. Желіба, В. П. Івлєв, Л. Ф. Кібець, М. М. Кобилянчук, А. І. Погребняк, В. О. Сокуренько, М. О. Сухомлин, К. А. Шевчук, В. М. Щербина, кандидатами в члени бюро — З. Г. Касьяненко, Ю. Д. Моторний, О. О. Скічко.

Пленум обрав першим секретарем обкому — М. М. Кобилянчука, другим — Л. Ф. Кібця, секретарями — В. К. Дримченка, А. І. Погребняка, В. М. Щербину.

Затверджено завідувачих відділами обкому партії:

організаційно-партійної роботи — В. Д. Бабія, пропаганди і агітації — І. П. Оліфіренка, науки і навчальних закладів — О. О. Решетова, промислово-транспортним — Б. Ф. Суржана, будівництва — Г. Т. Костроміна, сільськогосподарським — В. Р. Маринкевича, торгово-фінансових органів — М. П. Михайленка, адміністративних органів — Ю. Я. Браїніцького, загальним — П. І. Коваленка, фінансово-господарським — М. А. Каліча. Головою партійної комісії при обкому Компартії України затверджено М. Г. Червоника, редактором газети «Кіровоградська правда» — Ю. Д. Моторного.

В роботі пленуму взяли участь член Політбюро, секретар ЦК Компартії України І. О. Мозговий.

Під час перебування в Кіровоградській області член Політбюро, секретар ЦК Компартії України І. О. Мозговий відвідав завод «Червона зірка» і тракторних гідроагрегатів, де ознайомився з ходом виконання державних планів і соціалістичних зобов'язань, перспективами розвитку підприємств, розширення виробництва сільськогосподарських машин, вузлів, агрегатів і запасних частин до них, з умовами праці й побуту робітників. В обласному центрі І. О. Мозговий відвідав ряд торговельних підприємств і ознайомився з їх роботою.

ПЕРЕБУВАННЯ І. О. МОЗГОВОГО В ОБЛАСТІ

І. О. Мозговий відвідав колгосп імені Леніна Знам'янського району, побував на тваринницькому комплексі, мав розмову про організацію праці та культурно-побутові умови життя колгоспників. Відбулася зустріч з керівниками і спеціалістами обласного управління сільського господарства, ряду районних управлінь сільського господарства, колгоспів і радгоспів. І. О. Мозговий мав розмову з першими секретарями міськкомів і райкомів партії про актуальні питання організаційно-партійної та ідеологічної роботи партійних комітетів, поліпшення керівництва народним господарством міст і районів. Підкреслювалася необхідність підвищення відповідальності за стан поточних справ і перспективи економічного та соціального розвитку, наголошувалося на питаннях дальшого розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

райкомів партії про актуальні питання організаційно-партійної та ідеологічної роботи партійних комітетів, поліпшення керівництва народним господарством міст і районів. Підкреслювалася необхідність підвищення відповідальності за стан поточних справ і перспективи економічного та соціального розвитку, наголошувалося на питаннях дальшого розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС.

ЗАСІДАННЯ РЕВІЗІЙНОЇ КОМІСІЇ ОБЛАСНОЇ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

10 січня відбулося організаційне засідання ревізійної комісії обласної партійної організації, обраної XX обласною партконференцією.

Головою ревізійної комісії обрано М. П. Бабенко, заступниками голови — В. Г. Мізерну та О. Б. Персіанова.

На знімку: група молодих делегатів обласної партійної конференції (зліва направо) Галина КОЛЕСНИК (завод «Червона зірка»), Микола ПЕТРОВ (Світловодський завод чистих металів), Поліна БІГУН (завод «Червона зірка»), Лідія ГРУШКО (Кіровоградське об'єднання ресторанів).

Фото В. ГРИБА.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЦК КПРС

Активність — шлях до успіху

«Добиватися корінного поліпшення будівництва, підвищення ефективності капітальних вкладень. Основну увагу приділяти забезпеченню сав-

часного введення в дію основних фондів і виробничих потужностей».

(З проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії).

КОЖЕН молодий трудівник Кіровоградщини прагне зустріти партійний з'їзд особистим трудовим дарунком. В авангарді соціалістичного змагання будівельників ідує комсомольсько-молодіжний колектив мулярів з міжколгоспної будівельної організації Новоградізького району, яку очолює В. Кобелса (групкомсорг В. Купчан), бригада В. Невенері з тресту «Кіровоградмашбуд» та багато інших.

Характерно, що продуктивність праці з комсомольсько-молодіжних колективів на 15 процентів вища, а плинність кадрів значно нижча, ніж у середньому з інших бригад. Невід'ємні риси КМК — самовіддана робота, точне дотримання дисципліни, пошук резервів. Дуже тісно зв'язані процеси лежать в основі діяльності комсомольсько-молодіжних колективів: ударний труд і комуністичне виховання. Це добре видно на прикладі бригади мулярів Анатолія Бабича з другого उपразіння тресту «Кіровоградмашбуд», котра живе за правилом «Жодного відставного поруч», на будівництві четвертого механоскладального цеху заводу тракторних гідродвигунів змінні норми в ці передз'їздовські дні перевищують на 15—20 процентів, бригаду Спександра Семидітного з «Кіровоградмашбуду» і деяких інших.

Та доводиться з жалем констатувати, що далеко не всі комсомольсько-молодіжні колективи будівельників працюють на рівні сучасних вимог. У результаті аналізу показників роботи будівельних організацій виявлено, що кожен десятий молодий працівник галузі в області не виконує норм виробітку.

Таке становище пояснюється недостатньою увагою комітетів комсомолу, штабів «Комсомольського прожектора» до підвищення професійного рівня молодих

робітників. Багато молодих робітників не мають своїх наставників. З боку штабів «КП» немає постійного контролю за дотриманням технологічної дисципліни на кожному робочому місці. Не налагоджено ділового змагання молоді. Скажімо, комітет комсомолу тресту «Кіровоградськбуд» зовсім не займався змаганням. Тому тут дві години втрачено робочого часу через прогули припадає на місяць.

Тим часом є приклади, коли наставник допомагає молодим будівельникам швидше утвердитися у високому званні робітника. Так, комуністка Є. М. Нескорожня з тресту «Кіровоградськбуд» торік очолила бригаду штукатурів — випускників профтехучилища. Вже сьогодні комсомольсько-молодіжний колектив добивається значних успіхів у змаганні, випереджаючи досвідчені бригади. Проте цей досвід роботи з молоддю не дістав належного поширення.

Підвищити продуктивність праці в будівництві на 15—17 процентів, — сказано в проекті ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії. Як відомо, майже весь приріст обсягів будівельно-монтажних робіт передбачено одержати від зростання продуктивності праці. Це вимагає підвищення рівня механізації будівельних робіт, ступеня збірності об'єктів будівництва. Вирішальне значення має рівень організації праці на будівельних майданчиках. З кожним роком зростає у нас число колективів, які працюють за бригадним підрядом. Але якщо цією важливою державною справою більш предметно займалися і комсомольські комітети, і адміністрація будівельних підприємств, то таких комсомольсько-молодіжних бригад було б куди більше. Місяць

тому на семінарі секретарів комсомольських організацій на пражі первинних ішлося про необхідність створення таких колективів. Але до практичного атілення справа поки що не доходить.

Чудова школа новаторства і майстерності — трудові змагання, конкурси професійного зміння, які Я. І. Брежнев назвав конкретною і дуже потрібною справою комсомолу.

Тут є над чим задуматися комсомольським активістам, міським та райкомам комсомолу. Адже в нашій області поки що не можна назвати жодної комсомольської організації, де б конкурси професійної майстерності стали традиційними.

Планувалося з липні минулого року провести обласний конкурс професійної майстерності серед молодих мулярів і штукатурів на базі обласної ударної комсомольської будови — синадцатого цукрозаводу з с. Липняжці Добровеличківського району. Але мало зібрати представників від молодих будівельників області. Потрібно було ще й забезпечити їм фронт робіт: організувати підвоз будівельних матеріалів, розчину тощо. Та цього не зробили.

Будівництво — справа молодіжна. І кому, як не тисячам молодих будівельників басті, боротися за досягнення нових, вищих рубежів у капітальному будівництві, накреслених проектом ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії «Освоєні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року»!

В. КАРПЕНКО,
завідуючий відділом
робітничої та сільської молоді обкому
комсомолу.

НЕЗАБАРОМ — НОВОСІЛЛЯ

У комсомольців і молоді першого відділка колгоспу імені Компаніїв Новоградізького району нині чудовий настрій. Незабаром вони одержать прекрасний подарунок — новий типовий табір тракторної бригади з усіма необхідними будівлями і службами. А коли добрий настрій, то й працяється веселіше. Молоді механізатори Олександр Косиць, Леонід Петровський, Микола Шульга та інші товариші прагнуть якнайшвидше закінчити ремонт сільськогосподарської техніки. Адже до початку весняних польових робіт хочеться обжити нове місце і доставити туди техніку, виставити її на відведені площадки, ще раз перевірити готовність. У новому році, році XXVI з'їзду КПРС, хлопці вирішили працювати по-ударному. Вони створюють дві комсомольсько-молодіжні механізовані ланки по вирощенню цукрових буряків та кукурудзи, планують пожити соціалістичне змагання, з тим, щоб узяти від землі якомога більше.

В. ЛУПАН.

ПЕРЕДЗ'ЇЗДІВСЬКА
УДАРНА ЗАХТА

ЗАВДЯЧЕНІ УСПІХАМИ СТАРШОМУ

Комсомольсько-молодіжний колектив електроніків Перегонізького цукрового комбінату, очолюваний Миколою Катасановим, за підсумками соціалістичного змагання призначений до підприємства області з минулорічної п'ятиріччя визнано одним із кращих. Хлопці не залишають робочого місця доти, поки не виконають змінної норми. План третього кварталу останнього року минулої п'ятиріччя вони перевищили у півтора рази. Дружні, завзяті, ве-

селі в роботі — такими знають їх на підприємстві.

Андрій Слюсаренко, Володимир Грабчик, Борис Нечипоренко та інші комсомольці завдячені успіхам своєму наставникові, бригадирові електриків

А. І. Жураківському. Скільки юнаків виховав Андрій Іванович! Одні вже давно навчають інших, другі служать у рядах Радянської Армії.

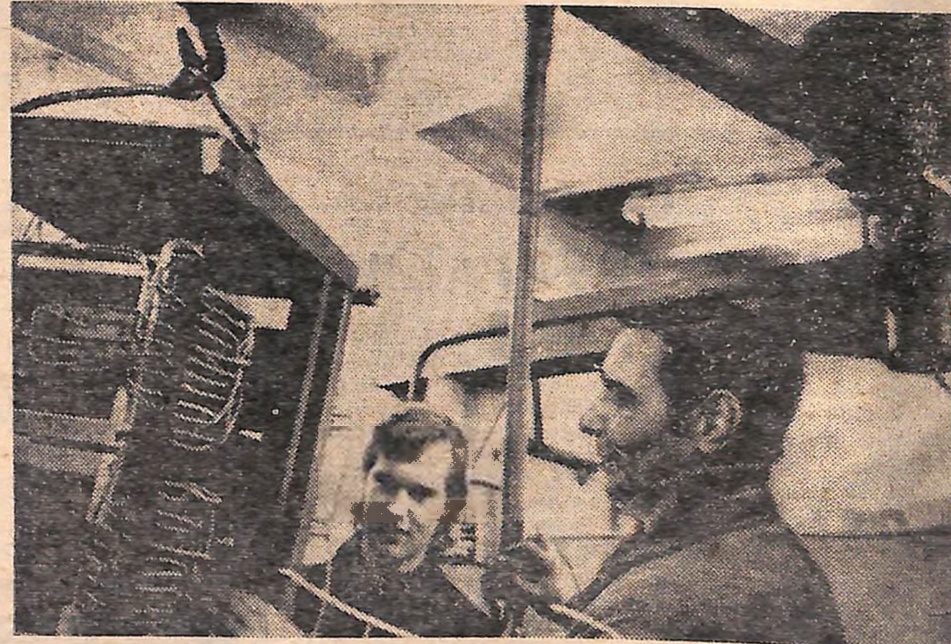
М. МАРТИНЮК,
Голозанівський район.

Різноманітну продукцію випускає навчально-виробниче підприємство УТОСу. Серед виробів — трансформатори, деталі магнітних пускатів для Олександрійського електромеханічного заводу. В найвіддаленіших куточках нашої Батьківщини працюють кронуючі екскаватори, електроманітні блоки для яких виготовлено руками комсомольців і молоді підприємства. Справившись із завданнями минулої п'ятиріччя ще 4 листопада 1980 року, колектив підприємства й на початку нинішньої трудиться із значним випередженням виробничого графіка.

На знімку зверху — контролери ВТК (зліва направо) Алла ВЕРЕМЕНКО, Олена БІЛОКІНЬ та Наталя ТУРЧИНА за роботою; внизу — на ділянці виготовлення ПДД передовик виробництва комсомолец Олег САХАЦЬКИЙ з бригадиром Віктором БОРИСОВИМ.

Фото В. ГРИБА.

НАЇЗНИКИ СЕЛА ГРЕМ'ЯЧКИ

Завсім як у Єсеніна: «Кони, як метель, снег разносят в хлопьях». В сідлах — не справжні джигіти. Просто хлопчачі, шовлярі села Грем'ячки Кораблінського району Рязанщини. І справа у них цього зимового дня відповідальна — вигулюють коней своєї дитячої стайні.

... Вже так сталося, що 18 колгоспних коней ліпилися без нагляду. Нікого не принаблювала робота на стайні-руїні, коли в господарстві вдалось тракторів, комбайнів, автомобілів! Ось і стали брати коней кому здається. Не доглянуть їх, запряжуть як-небудь.

Тоді й прийшли у правління колгоспу імені Тельмана сільські хлопчачі: від найменшого — третьокласника Андрійка Баркова до старших — Саші Кирилова, Володі Клейменова, «Пасілі» колективно на головного зоотехніка І. Юсупова: «Віддайте нам коней, не пошкодують».

Подумав молодий колгоспний спеціаліст і сказав «гаряда», але з умовою серйозною:

— Вимагатимуть з нас, як з дорослих, коняка — не жива іграшка. І для тих, у кого в щоденниках двійки вияляться, шлях на стайню закритий.

Передусім хлопчачі відремонтували стайню, батька допомогли. Чистоту пацалів зразкову. Корми «вибили». Тоді навіть скептики повірили в серйозність дитячого заміру. Минулого дощового літа, коли навіть трактори буксували, випосяжи сіню, картоплю, дитячий транспортний загін трудився на всі «кінські сили». Багато тонн скошеної трави, сіню, картоплі доставили на зберігання.

Уважню стежить за своїми помістниками головний зоотехнік. Учить їх Юсупов,

як тренувати правильно вставити, як коняку засідлати, як коней у воза чи сани запрягати.

На подвір'ї стайні, де тепер зразковий порядок, чується його командно-поради:

— Сашо, попрягу трохи підтягни!

— Андрію, спокійніше, вивешише — це дисциплінує коняку.

Немало часу займають у хлоп'ят турботи на стайні. І прибрати гребі, і коней, що були в роботі, оглянути, і нагодувати, напоїти, прогуляти. Прискіплено заглядають хлоп'ята і в відомості — хто сьогодні брав коней, у якому вигляді поставив у денники. Це щоб суворо снігати з неакратних іздових. А тут ще прибавилось діла. Прийшла на стайню «пінчійна» коняка, загубилась, видно. А може, «зрозуміла», що тут їй допомо-

жуть — на нозі була застаріла рана. Взялися хлопчачі її лікувати — ветеринар пояснив, що і як. А корми діти заготовили самі: сіню першого сорту, на всю зиму.

Із задоволенням оглядає І. Юсупов вивешених, гривастих коней.

— Упевнений, — каже він, — і при сучасній техніці коневі завжди робота знайдеться. В торішні жива діти нам, дорослим, тут дали урок. І ми їм вдячні. До того ж і в школі у хлопчачів справи йдуть добре. Робота на стайні, самі розумієте, дисциплінує.

... Мчатьсь, мчатьсь коні. І не рожуть коні дитячої мрії. Справжній. У сідлах горді вершники. Хлопчачі села Грем'ячки, що в Кораблінському районі Рязанщини.

А. ТРОФИМОВ,
кор. ТАРС.

Рязань.

ТОВАРИШ ПІДЛІТОК

НА ТРАДИЦІЯХ КОЛЕКТИВУ

Відбулося чергове засідання президії обласної організації Товариства охорони пам'яток історії та культури. Обговорювалося питання про роботу первинної організації товариства кіровоградського заводу «Червона зірка»

по вихованню молоді на резолюційних, бойових і трудових традиціях колективу.

Президія схвалила роботу цієї організації і прийняла рішення узагальнити її і випустити спеціальний плакат. На

засіданні прийнято також положення про організацію соціалістичного змагання між первинними організаціями товариства з кращу постановку охорони і пропаганди пам'яток історії та культури в нашій області.

ПОШТА ПОЗАШТАТНОГО ВІДДІЛУ
ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ

У січні — лютому найбільш активні наші громадські кореспонденти, котрі пишуть на військово-патріотичні теми. Нині в їхніх листах йдеться про відзначення 37-ї річниці визволення міст і сіл області від німецько-фашистських загарбників, про підготовку до святкування Дня Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР. Пишуть ветерани війни, дтсафівці, червоні слідопити, краєзнавці. Розповідають про мужність і героїзм радянського воїна-визволителя, про те, як сини і внуки фронтовиків ідуть шляхами слави своїх батьків і дідів.

ПАМ'ЯТЬ

ЦІ ДОБРІ ДІТІ
З „ГЛОБУСА“

Мій батько, Носик Дмитрович, загинув у боях за визволення важкого краю від німецько-фашистських загарбників. Мати, якої теж уже немає, отримала тоді «похоронку», де значилося, що його поховано на Кіровоградщині. Тридцять шість літ минуло відтоді. Я весь час намагалася встановити, де саме його могила, в якому селі, місті. Та мої пошуки були безуспішними.

Незадовго до 35-річчя Перемоги одержала листа від слідопитів клубу «Глобус», що діє в Молодіжненській середній школі Долинського району. Керівник клубу В. М. Федоряка, її вихованець розшукав мене в Харкові, попросив прислати біографічні дані про батька.

Батько мій першим вступив до козаків, працював на кладових рук. Почалася війна — пішов на фронт. Перше тяжке поранення, госпіталь. Хотіли відправити в тил — відмовився, рвався в бій. На початку березня 1944 року мати отримала листівку: «Перевели в гвардійську дивізію, йдемо в бій».

І ось — запрошення від слідопитів...

На залізничній станції, що за 12 кілометрів від села Роздільного, де поховано мого батька, мене зустріли учні зі своєю вчителькою Б. М. Федорякою. Сюди, до меморіалу, зібраний лінійний молоді — з Роздільного і селища Молодіжне-

го. Щоб поклонитися пам'яті полеглих героїв і зустрітися з дочкою одного з тих, хто не повернувся до рідного дому. Мітинг давно вже закінчився. Я спізнилася на нього. Та люди, які знали, що я вже в дорозі, чекали мене. Грав духовий оркестр. На мого папелі квіти — вінки, букети. На плиті я прочитала ім'я свого батька. Заплакала. І все ж скорбота на мій відступила. Натомість прийшла гордість, що батько мій зі своїми бойовими побратимами захистив цей край від ненависного ворога, все зробив для того, щоб усміхалися ці щасливі діти.

Розмовляла з жителями Роздільного, з керівниками місцевого колективу «Родина», з учителями. І хочеться поклонитися й подякувати їм за те, що вони докладають усіх старань, аби виховати у дітей високе почуття патріотизму і вірності нашої Вітчизні. Це завдяки їм, моїм юним друзям з «Глобуса», я знала, де спочиває мій батько, зустрілася з ним...

Так, велику справу роблять слідопити. Це ж скільки сімей довідалося, де кінчилися дороги їхніх батьків, братів, чоловіків! А вони ж, ті матері, діти, дружини, шукали їх. Шукали і не могли знайти.

Спасибі вам, добрі, сердечні й такі красиві хлопчики і дівчатка!

Г. МАЦЕГОРОВА,
м. Харків.

ПОМСТА

ГЕРОІВ НАШИХ
ІМЕНА

Люди з легенди... Один із цих людей — Іван Григорович Драченко, єдиний льотчик у Збройних Силах СРСР, Герой Радянського Союзу, — повний кавалер ордена Слави. В одному із запеклих боїв його, несприятливою обставиною, захопили в полон і відправили в концтабір. Вороги піддавали радянського льотчика не людським знущанням і жорстокому допиту, уможваляли перейти на бік проклятих. Переконавшись у провалі своїх намірів, вони вбили його. І. Г. Драченко

У своїх спогадах І. Г. Драченко розповідає про участь в літній авіації в боях за визволення Кіровоградщини, показує, як росли і мужили в цих боях крила молодих повітряних військ.

Закінчуючи спогади, Герой Радянського Союзу звертається до молодих: «Мені хочеться, щоб нішні юнати і дівчатка знали про війну не так, як знають з підручників про битви на полі Нуликовому чи під Ватерлоо... Не просто знали про мільйони загиблих, а жили б цією пам'яттю».

Книгу І. Г. Драченка «Заради життя на землі» випустило у світ видавництво «Молодь».

О. РЯШОПАКА

Коли старшокласники Кіровоградської середньої школи Долинського району вирішили на кожному будинку, в якому живе колишній фронтовик, почитати червону зірку, то перший їхній візит був до свого вчителя Миколи Павловича Сердюка. А потім іще й табличку виготовили. На ній напис: «Тут живе воїн-ветеран, який обороняв Севастополь від німецько-фашистських загарбників».

Фото В. ВЕРЕ-ТЕННИКОВА.

КАРПАТИ. Прикриті пухнастими шапками хвойних дерев, вони ніби живі. Дмухне легіт, озветься флюра — і гори здаються, ось-ось почнуть свій дизовий танок. Вище верхнього кордону лісу розкинулись полони. Щебечуть пташки, гуде зелений бук на узгір'ях. А он далі, на згори, зглядає гора скеля, яка чимось нагадує Михасиків голосу його діда. Аж усміхнувся хлопчина, коли згадав про рідну людину.

Бийшавши зі своєї гірської оселі, він довго дивився вниз, на долину.

— Михасю! — хлопнуло відлунням. То гукала мати. А він стояв, не озиваючись.

між розчепічених пальців. За хлівець лежала молода жінка. До неї притулилося безмозге дитя.

Десь раптом затріщали куці, і на галявину айшов хлопчик років дванадцяти. Спокохними очима обвів згорище. Став на коліна, несамозито зойкнув:

— Йой, йой, татку! Ізачу! Діду Тарасе! Бабусю!

Але мерзлі мозчали.

Михайло встів.

— Я прокинуся! Іх! — вигукнув, немоз у гарячці. Хлопчик підніс догори тоненькі кістляві, наче соснові скіпки, рученята.

— Я помщуся за вашу смерть...

Войни стояли приголомшені. Ми згадали тих, що помирають у блокадах, гинуть у концетраційних

Про це старшина довідається з листа від своєї тітки.

І наші воїни мстилися на-нависному ворогові. Зріднили їх ще й пісні, котрі виконували нам на привалі і в поході старшина та Михасю. Як заведе старшина пісню про Ятрань, усі раптозо припиняють. А потім Михасю — своєї, гудульської.

— Ось знищимо фашиста і відправимо тебе, Михасю, ачитися, — казали йому свої однополчани.

Якось пішли розвідники шукати «язика». Буз з ним й Михасю. Підкрадаючись, тихо поповзли до окопів противника. Син полку, попегляв паршич, щоб довідатися, хто там у траншеї. І ненароком наткнувся на німецького офіцера, здорового, тозстого. Не роздумуючи, вмиг підкресав ззаду, акрись, скочив на ворога.

Бл явсь Михасю, мов п'язка, і почав, зціплюючи зуби, душити фашиста за горло. Від несподіванки той присіз, важко захрипів, та враз отямився сильним ударом збив з ніг хлопця. З кишені зитяг пістолета і вистрілював. На постріл ки-нувся старшина. А за ним — решта розвідників.

Старшина, збивши з рук аорога пістолет, завив його на землю. Швидко за язали йому руки, закрили хусткою рот.

На допомогу своєму офіцерозі вже бігла група азоржих солдатів. Але асіх їх було скошено азтоматною чергою бувало-го в боях старшини. «Язик» доставили до штабу військової частини, і він дав цінні відомості для нашого командування.

А Паало Куліш ніс на собі тіло Михасю. Ніс і плакав, наче за рідним сином.

М ИХАЙЛА Марущака в останню дорогу проводжала наша частина. Юного розвідника поховали з військовими почес-тями.

Незабаром Указом Президії Верховної Ради Союзу РСР його посмертно нагородили орденом Червоної Зірки.

На жаль, не дожив до радості днів перемоги й старшина Паало Куліш. Не приїхав до рідного дому, про який не переставав думати всі гризожні дні війни. Смерть хоробрих загинув наш старшина, кавалер ордена Слави, — на підступах до будапешта, в далекій Угорщині... І останнє його слово було таким теплим і ніжним:

— Якби жив наш Михасю...

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
ветеран Великої Вітчизняної війни.

Тих літ
не змовкне
слава

Тридцять сім років тому війська 2-го Українського фронту визволили Кіровоград від німецько-фашистських загарбників. З нагоди цієї дати в трудових колективах, навчальних закладах відбулися вечори бойової слави, уроки мужності, зустрічі з колишніми фронтовиками, які 8 січня 1944 року разом зі своїми бойовими побратимами прийшли у своє рідне місто, здолавши опір окупантів.

Цікавий тематичний вечір «Герої наших імен» було влаштовано в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Перед студентами виступили ветерани 95-ї стрілецької дивізії Б. А. Рілов, підполковник у відставці М. І. Каліхов, які відзначилися в боях за визволення нашого краю. А учасники партизанського руху на території області І. Л. Личкаєв та Н. К. Личкаєв згадали про бойові дії народних месників на окупованій ворогом Кіровоградщині.

Тридцять сім років тому на багатолюдному мітингу трудящі міста дали клятву Комуністичній партії відновити Кіровоград і примножити його трудову славу. Нині ж комсомольські активісти обласного центру, показуючи своє місто друзям із братньої Башкирії, з гордістю відзначили, що оновлений Кіровоград помолодів, бо в його нових кварталах, на вулицях і площах поселили красу молоді руки.

8 січня представники колективів підприємств, установ, громадських організацій, студенти, школярі разом з ветеранами Великої Вітчизняної війни йшли до обелісків, до пам'яток героїв, які загинули в січні 1944-го.

Вони несли сюди вінки, гірлянди Слави і свою вдячність, пам'ять про тих, чия серця зупинилися на полі бою, на міській вулиці, з якої тікали фашисти. Біля пам'ятника Невідомому солдатові, де горить вічний вогонь Слави, попері і комсомольці перед героями-земляками давали клятву на вірність Вітчизні.

Педагогічні читання

НА ТЕМУ «ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ УЧНІВ» ВІДБУЛИСЯ В ПАЛАЦІ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОМПАНІЦЯ М. КІРОВОГРАДА.

Тут зібралися завідувачі районними й міськими відділами освіти і методичними кабінетами, директори, організатори позакласної та позашкільної роботи, вчителі, вихователі загальноосвітніх шкіл, майстри виробничого навчання профтехучилищ області, щоб проаналізувати результати роботи за новими навчальними програмами, обговорити і розв'язати питання єдності методів навчання і виховання як умову підвищення ефективності і якості навчально-виховного процесу, вдосконалення методів навчання і виховання в педагогічній системі В. О. Сухомлинського, шляхи вдосконалення методів ідеологічного, трудового й морального виховання в процесі навчання і в позакласній діяльності учнів, а також питання про лекційно-практичну систему навчання, створену вчителями Кіровоградщини.

Педагогічні читання в області — це другий етап VI Всесоюзних педагогічних читань на дану тему.

Аналізуючи досвід, нагороджений навчальними закладами сьогодні, учасники читань підбили підсумки виконання програмних вказівок XXV з'їзду КПРС у галузі народної освіти.

У проєкті Основних напрямів економічного і соціального розвитку нашої країни на 1981—1985 роки і на період до 1990 року сказано, що в цілому підсумки десятиріччя свідчать про те, що наша країна досягла великих успіхів в усіх напрямках економічного і соціального розвитку. Це твердження стосується й народної освіти. Головний підсумок для освіти — успішне розв'язання двох важливих соціальних завдань — переходу до загальної обов'язкової середньої освіти і переходу на новий її зміст. З допомогою партійних органів, Рад народних депутатів, виробничих колективів у десятиріччя планово й раціонально розвивалася шкільна мережа, значно зміцнилася навчально-матеріальна база, майже всі школи перейшли на кабінетну систему навчання.

Нинішньому поколінню юнаків і дівчат втілювати в життя намічені партією грандіозні плани, а педагогам — добре підготувати до цього юну зміну.

У пленарному засіданні педагогічних читань узяли участь і виступили на ньому заступник голови виконавчого обласного Ради народних депутатів Є. М. Чабаниско, завідувачий відділом народної освіти обласного Б. П. Хижняк, завідувач кафедри педагогіки Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, кандидат педагогічних наук Д. Ю. Стельмухов, завідувачий лабораторією НДІ профтехпедагогіки АПН СРСР, кандидат педагогічних наук М. М. Таланчук.

Поетичний
січень

Георгій АКИМОВ

Объем

Объем желанней и милей.
Я сердцем не приемлю плескосты.

И я в него бросаю горстью
Все содержание моих дней.
Труд, радость, поиск и мечтания,
Любовь, тревоги и печаль
В нем родились изначально.
И бросаю их назад не жаль.

Придет другой, возьмет их снова,
Неполнит ними годы, жизнь.
Они — ведь суть, первооснова.
С людьми ты ими поделись.

О буре

Трепещет облачко вдали,
Оно крылом поднято бури.
А губы алые зари
Все пьют и пьют вино лазури.
И блекнет алая зоря,
И день сурово брови хмурит.
И вот лишь отблески горят
На крыльях тучи, а не буре...
Еще с тобою, друг, вдвоем

Огнем горим и брови хмурим.
Вино надежды жадно пьем,
Но реже, реже жаждем бури.

Вечный зов

Я не сам, я с зерено брожу
по лесам.
Ветер памяти в прошлое рвется.
И во мне вновь цветет и смеется
Все, что дорого было лишь нам.
Громкий крик одиноких шагов...
Он возник, когда мы распрощались,
Силой воли в себе укрощали
Сердца крик и крик этих шагов.
Вот и сумерки встали стеной.
День уставший спешит на покой.
Я остался один, я покинут зарей,
Только месяц плывет надо мной...
Громкий крик одиноких шагов
В моем сердце опять отдается,
Он по лезвию памяти летится,
Этот вечный, пытающий зов.

ТИХ ДНІВ НЕ ЗМОВКНЕ СЛАВА

РІВНЯННЯ НА ПОДВИГ

Пам'ятним для багатьох старшокласників Волехівських середніх шкіл № 1 і № 2 став день прийняття їх у комсомол в районному музеї бойової слави, що розмістився в деповерховому будинку в центрі міста. Після реставрації він багатий в чому залишився таким, яким був влітку грізного 1944 року: з слідами куль і осколків на стінах, що свідчать про жорстокі бої, які вели тут доблесні воїни 18-ї і 1-ї гвардійських армій.

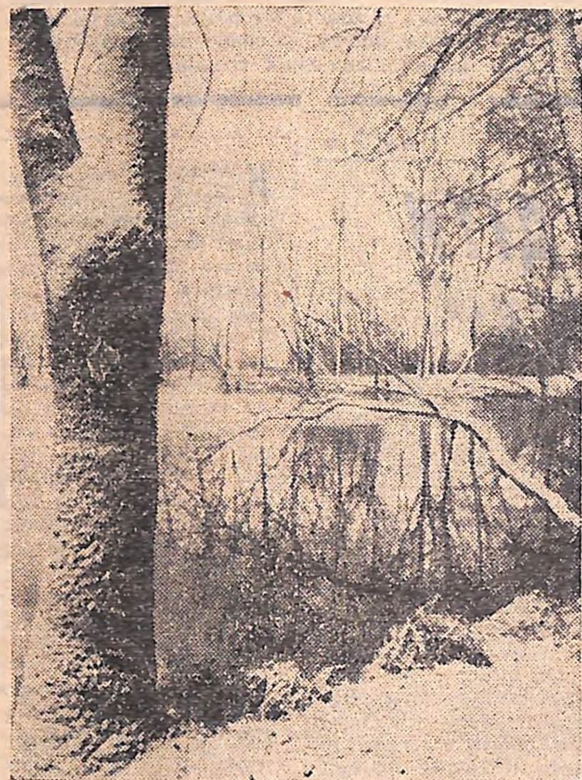
В одному з приміщень, названому залом пам'яті, — золотом написані імена загиблих солдатів і офіцерів, поряд — п'ятикутні зрізи міст-героїв Москви, Волгограда, Ленінграда, Києва, Новоросійська. А далі — зал вшанування.

У центрі його — портрет Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша М. С. Брежнєва, який був у той час начальником політвідділу 18-ї армії. У серпні 1944 року Леонід Ілліч два тижні жив у цьому будинку.

Численні матеріали, документи, експонати музею присвячені не тільки воєнній тематикі. Вони розповідають також про те, як під керівництвом Комуністичної партії радянські люди перетворили цю землю в квітучий край, як самовідданою працею примножують могутність Батьківщини.

Б. ВІСЧАР,
кор. РАТАУ.

м. Волехів,
Івано-Франківська область.

Січень на хуторі Надія.

Фото І. КОРЗУНА.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

Надоговго запам'ятають в сільській канікулі юні люди. Телями техніки, що зібралися в Кіровограді в дні проведення Всесоюзного тижня науки, техніки і виробництва для дітей і юнацтва. Всіх їх захопила екскурсія на обчислювальний центр Кіровоградського інституту сільськогосподарського будівництва.

Фото В. ОС-ТАПЕННА.

Зимові подорожі

Закінчуються зимові канікули у школярів області. Змістовні й цікаві екскурсійні маршрути підготувало і здійснило для них Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій.

Близько трьохсот учнів Долинської середньої школи № 1, кіровоградських середніх шкіл № 23, 22, 13 та інших побували в місті-герої Одесі. Вони взяли участь в екскурсіях «Місто-герой Одеса», «Подвиг Одеси в роки Великої Вітчизняної війни» з відвіданням катакомб, побували в Музеї морського флоту СРСР та Літературному музеї.

Великий інтерес у юних кіровоградців викликала зустріч із колективами

одеських оперного театру і театру музичної комедії. Захоплюючою була п'ятиденна екскурсія до столиці Азербайджану — міста Баку. Її учасники — кращі учні Заваллівської середньої школи Гайзоровського району. За відмінні успіхи в навчанні їх нагородили безплатними путівками адміністрація Заваллівського графічного комбінату.

Понад триста вихованців Помічанської десятирічки № 3 Добровеличківсь-

кого району, Бобринецької середньої школи, Черняхівської середньої школи Кіровоградського району відвідали Київ. Екскурсанти здійснили оглядову автобусну екскурсію, побували в Києво-Печерській лаврі, Софіївському соборі, Палаці культури «Україна», взяли участь у новорічному бал-маскараді, зустрілися зі столичними Дідом Морозом та Снігуронькою.

Велика група юних туристів узяла участь у кру-

їзі по Чорному морі на комфортабельному теплоході «Нахімов».

Близько чотирьохсот учнів вирушили в подорож на турпоїзді за маршрутом Кіровоград—Одеса—Севастополь—Феодосія—Кіровоград.

Та не тільки кіровоградці подорожують у різні міста нашої країни. Нинішнього року зимові канікули на Кіровоградщині провели понад двісті гостей школярів з брагнної Башкирії, міст Кірово-Чепецької Кіровської області, Новосибірська та інших.

Ми тепло приймаємо своїх гостей. Мешкають вони в кращих готелях обласного центру. На комфортабельних автобусах «Турист» діти здійснюють екскурсії «Славотград» у минулому, Кіровоград—нині, в заповідний куточок І. К. Карпенка-Карого — на хутор Надія, в селище Павлиш, де жив і працював видатний педагог сучасності, ширший друг і порадник дитвори Герой Соціалістичної Праці В. О. Сухомлинський.

Всього в зимових подорожах та екскурсіях протягом канікул узяло участь близько десяти тисяч школярів.

Ю. ГАДЖІЄВ,
старший методист Кіровоградського бюро подорожей та екскурсій.

ФІНІШ. СТАРТ!

8 січня в пресі було опубліковано Звернення Центрального Комітету Компартії України і Ради Міністрів Української РСР до всіх учасників республіканського студентського загону, які успішно справилися з виконанням соціалістичних зобов'язань, узятих на десяту п'ятирічку.

Значну частку в патріотичній рух СБЗ республіки внесли й бійці Кіровоградського обласного загону. Вони за час третього, трудово виконали робіт на суму 2 мільйони 427,5 тисяч карбованців, у тому числі будівельно-монтажних робіт — на суму 1 мільйон 550,3 тисяч карбованців.

Сорок три студентських загони Кіровоградщини трудилися на ударних комсомольських будовах і трамвайних спорти, на колгоспних полях і в сфері обслуговування. Зразки самовідданої праці показали бійці «Технікоз» (Кіровоградський інститут сільськогосподарського будівництва), «Старту» (Кіровоградський педагогічний інститут імені О. С. Пушкіна), «Говаріш» (Кіровоградський будівельний технікум).

З нагоди поздоровлення учні Кіровоградського будівельного технікуму зібралися на мітинг, де подякували партії за високу ціну роботи членів студентських будзагонів. Вони написали телеграму на адресу ЦК Компартії України, Ради Міністрів УРСР і ЦК ЛКСМУ про досягнуті ними висоти.

Для бійців СБЗ «Говаріш» та «Бригантина-80» минуле літо — то 178 тисяч карбованців освоєних коптив замість запланованих 69 тисяч, 28 прочитаних лекцій, участь в операції «Дороги Батьківщини», шефська допомога сільським школам, спортивні змагання, концерти художньої самодіяльності...

По-доброму заздрять учні технікуму своїм ровесникам, котрі в складі загону «Говаріш» споруджували Липняцький цукровий завод. Про це та багато інших моментів із життя загону повідомив його комісар Станіслав Корольов.

Прекрасні враження від минулого трудового літа лишилися й у Ларисі Перепеліч, комісара загону «Бригантина-80», що працює на будівництві тваринницького комплексу Оуфрітського кіззаводу.

— У будзагоні ми навчилися не тільки працювати, а й по-справжньому поважати дружбу, товаришність, взаємодопомогу, — сказала Лариса.

Взявши замір життя на великій студентській будові. Юнаки і дівчата продовжують шлях до своєї найголовнішої вершини — знань. Це не закінчено підвигів підсумків минулого трудового семестру, а в комітетах комсомолу вже лежать залви від тих, хто знову або ж уперше хоче стати бійцем СБЗ. Налаштовуються з'їзди з виробничими колективами, студенти і учні оволодять необхідними для роботи спеціальностями, навчаннями. Отже, сьогодні триває активна підготовка до наступного трудового літа, щоб завтра знову йти на вулицю. Студентську, який немає кінця.

Т. КОЛІЙ.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

ВК 44511.

Газета
выходит
у вторник,
четвер
и суботу.

наша
адреса

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Луначарского, 36.

ТЕЛЕФОНЫ: відділ листів і масової
роботи, відділ пропаганди — 2-45-36;
відповідальний секретар, відділ учнів-
ської молоді — 2-46-47; відділ комсо-
мольського життя, відділ військово-
патріотичного виховання та спорту —
2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65;
нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Тираж 54000.

Обсяг 0,5 друк. ар.

Індент 61107.

Зам. № 18.